

ΑΡΚΑΔΙΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Κρήτῃ ἔτησ. προκληρωτέσ Φρ. 10
Ἐκτός τῆσ Κρήτῃσ » 15
Δι' ἕκαστον στίχον καταχωρίσεωσ Γρ. 1

Πατὴρσ τε καὶ Μητὴρσ καὶ ἂν ἄλλων προγόνων ἀπάντων
τιμωτέρον ἔστιν ἡ Πατρίσ, κασεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.
(Πλάτων).

Πᾶσα ἀίτησις δημοσιεύσεωσ ἀπευθυντέα πρόσ τὸ Τυπογραφείον ἐλευθέρα ταχυδρομικοῦ τέλουσ.
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 1.

Ἰδιοκτητῆσ καὶ ὑπεύθυνος συντάκτῆσ
ΣΤ. ΕΜΜ. ΚΑΛΑΙΤΖΑΚΗσ.

Ἐνδίδεται ἀπᾶσ τῆσ ἑβδομάδοσ.

Ὅτε κατὰ τὴν ἀξιωμακτικὴν Κρητικὴν ἐκανάστασιν τοῦ 1866 ἀλλόφυλοι στρατιᾶ κατεπλημύρουν τὸν δόστηνον τοῦτον τρόπον, πέριφύρουν καταστροφῆσ καὶ δηλώσεισ καὶ διὰ τούτων προσπαθοῦσαι νὰ καταβάλωσι τοὺς ὑπὲρ τῆσ ἐλευθερίας τῆσ ἐμῶν πατρίδοσ ἀγωνιζομένους κρατερούσ λέοντασ, ὅτε ἐβεβήλευντο τὰ ἱερά καὶ ἡ γῆ ἐποτιζέτο μὲ τὸ αἷμα, τότε ἐζήτησαν ἄσυλον, φεύγοντεσ τὴν σφαγὴν, τὸν βιασμόν καὶ τὴν στρέβλωσιν ἀδύνατοι γέροντεσ, γυναῖκεσ ἀπροστάτευτοι καὶ παῖδεσ ἄθωοι, ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ Ἀρκαδίου μονῇ. Κίνδυνοσ ὅμωσ ἤρξατο ἀπειλῶν τὸ μέρος ἐκεῖνο, καρδία δ' εὐγενείσ προσορῶσαι αὐτόν, ἔσπευσαν ἐκεῖ εἶθα ἐκάλει αὐτοὺσ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα.

Ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆσ καταστροφῆσ. Ἔβω ἔβροντα τὸ ἐχθρικὸν πυροβόλον ἀδιακόπως. Ἔβω ἄνευ πλέον ὄπλων, διότι ἀπαντα συνετριβήσαν, ἀλλ' ἀκαμptoὶ ἐνέμενον ἀνθιστάμενοι. Ἡ ἄμυνα ὁμῶσ ἐξησθένει, ἐν τῷ ἡ ἐπίθεσισ, μετὰ πολλὰσ ματαίαισ ἐφόδοσ, ἀγριωτέρα καθίστατο. Ἦγγικεν ἡ ὑστάτη στιγμὴ.

«Ζωὴν ἢ θάνατον θέλετε;» ἀνέκραξε πρόσ τοὺσ εἰσ Χριστόν πιστεύοντασ ὁ ἀνδρείοσ Αὐτοῦ στρατιώτησ, ὁ ἀοιδίμοσ τῆσ Μονῆσ ἠγούμενοσ Γαβριήλ. «Ζωὴν ἐπαλείψοντε, ἢ θάνατον ὑπὸ τοὺσ θόλουσ τούτουσ, ἀλλὰ θάνατον τὴν ἀθανάσιαν δωρούμενοσ;» «Θάνατον!» μὲ φωνὴ ἀνεκραύγασαν. Προσηύξατο τότε τὸ ὑστάτον, καὶ ὁ σεβάσιμοσ γέρων στερεῶ τῷ βήματι καὶ ἐνθουσιῶν ἐπορεύθη μὲ δαυλὸν ἀνημμένον εἰσ τὴν πυρίδα. Κρότοσ τρομερόσ ἀντήχησε, καὶ ὁ καπνὸσ ἐσχότισε τὸν αἶθερα. Καὶ μετ' ὀλίγον, σιγὴ. Σιγὴ τάρου. Ὁ εὐρῶτατοσ ἐκεῖνοσ χώροσ μετεβλήθη εἰσ κοιμητήριον.

Τοιοῦτον δράμα ὑψηλόν, τοιοῦτα ἔργον περίβλεπτον ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἀρκαδίῳ, ὅπερ ἔδωκε μάθημα φοβερόν εἰσ τῆσ γῆσ τοὺσ δυνάστασ, καὶ θάρροσ εἰσ τοὺσ ὑπὸ τῆσ δουλείασ καταπεπονημένους λαούσ.

Ἐκτοτε ἐχρῶσασι μίαν σελίδα τῆσ ἱστορίας, ἐψάλη ὑπὸ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ξένων, καὶ μετὰ θαυμασμοῦ ἀναφέρεται τὸ Ἀρκαδιον.

Τὸ ὄνομα λοιπὸν τοῦτι τὸ περιύμνητον δίδομεν εἰσ τὴν ἐφημερίδα, ἡσήμερον ἀρχόμεθα ἐκδιδόντεσ.

Ἄσ καθορίσωμεν δὲ νὰ τὰσ ἀρχὰσ καὶ τὸ πρόγραμμα, ὅπερ θέλομεν ἀπαρεγκλίτωσ τηρήσει. Καὶ ἐν πρώτοισ δηλοῦεν ὅτι εἰσ οὐδεμίαν τῶν, ὡσ μὴ ὄφελον, ὑπαρχούσων ἐν τῷ τόπῳ μεριδίων ἀνήκομεν. Φρονοῦμε δ' ὅτι αἰ τοιαῦτα διαίρεσεισ εἰσι λίαν ἐπιβλαστῆσ, καὶ ὅτι κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα τῆσ δοκιμασίας, αἰνὰ διέρχεται ὁ Ἑλλητισμός, δέον ἵνα πάντεσ αἰ συνηνωμένοι, εἰσ ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀποβλέοντεσ, εἰσ τὸ μεγαλειὸν τῆσ Πατρίδοσ. Καὶ εἰ τοῦτο ὀφείλουσιν οἱ ἀληθεῖσ πατριῶται νὰ ὑποπῶσι πᾶν ἄλλο αἰσθημα. Θέλομεν ἀναπτύσει καὶ παρουσιάσει τὰ διαφορὰ ζητήματα ὑπὸ τὴν ἀγῆτῃ αὐτῶν ὄψιν, καὶ ἐπιφέρει τὰσ κρίσεισ ἡμῶν ἕνευ φόβου ἢ δισασταγμοῦ. Οὐδέποτε θέλομεν κραστὴ συνήγοροισ τῶν παρανομούντων, οὐδ' ἐπηρεάζεσθαι ὑπὸ συμπαθείασ ἢ ἀντιπαθείασ προσωπίτησ. Θέλομεν μετ' ἐπιμονῆσ καταδεικνύει τὰ κακῶσ ἰχοντα καὶ ἐπιζητεῖ τὴν βελτίωσιν αὐτῶν. Ἐνὶ δὲ ὄγῳ, γράφοντεσ, θέλομεν ἔχει ὑπ' ὄψιν τὸ ἀληθὲ τῆσ Πατρίδοσ συμφέρον, τοῦτο δὲ καὶ μόνον οὔτο θέλομεν ἐξυπηρετεῖ. Φρονοῦμεν δ' ὅτι ἐλομεν κάλλιον ἐπιτύχει τὸ σκοποῦ ἡμῶν, ἰφίνοντεσ ἐλευθερίαν τὴν ἐφημερίδα καὶ γινρίζοντεσ τοῖσ ἐν τε τῇ πόλει ταύτῃ καὶ τοῖσ ἐκὸσ ἐπιστήμοισιν, ὅτι λίαν εὐχαρίστωσ θέλομεν δημοσιεύει ἐπιστημονικάσ αὐτῶν διατριβάσ, ὡσ καὶ πᾶσαν ἄλληλῃ διατριβὴν, δι' ἧσ ἤθελον ἐκτυλίσει ζητήματα, ἢ ἀναπτύσει τὰσ ἰδέασ αὐτῶν, καὶ ὅταν ἀκόμη σκοπῶσιν ἵνα ἀντικρούσωσι τὰσ ἡτετέρασ. Τοῦτο δὲ διότι δὲν λησμονοῦμεν ὅτι διὰ τῆσ συζήτησεωσ ἀποκαλύπτεται ἡ ἀλήθεια. Δὲν θ' ἐπιτρέπωμεν ὅμωσ τὴν δημοσιεύειν διατριβῶν ἕριστικῶν μὴ θέλοντεσ νὰ χρησιμεύσει ἡ ἡμετέρα ἐφημερίσ μέσοσ πρόσ ἐξυπηρετήειν σκοπῶν φατμαστικῶν, καὶ νὰ πάθωμεν ἐκεῖνο ὅπερ θέλομεν ν' ἐποφύγωμεν.

Ὅσοισ τῶν πρόσ εὐσ πεμφθήσειται τὸ «ΑΡΚΑΔΙΟΝ» δεχθῶσι τοὺσ τρεῖσ πρώτουσ ἀριθμοὺσ αὐτοῦ, θέλουσιν ἐγγραφῇ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν συνδρομητῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Πρόσ τινοσ χρόνου καταγγελία ἐγένετο περί καταχρῆσεωσ ἐν τῷ Ἐφκαφικῷ Ταμείῳ Ρεθύμνησ. Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ Γεν. Διοικητήσ διώριπεν ἐπιτροπὴν ἵνα ἐξελέγη τὸ τε ταμείον καὶ λογιστήριον τοῦ Ἐφκαφίου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ περαιώσασα τὸ ἔργον ὑπέβαλεν ἔκθεσιν εἰσ τὴν Γεν. Διοίκησιν, ἐξ ἧσ ἐδεικνύετο ὅτι ὑπεξήρθησαν πλέον τῶν 90 χιλ. Γροσίων, καὶ τὴν ἔκθεσιν ταύτην παρέπεμψε, κατὰ τὴν τελευταία ἐνταῦθα διαμονὴν του, ὁ Γεν. Διοικητήσ εἰσ τὴν Εἰσαγγελία διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων. Μετὰ τινασ γενομένασ ἀνακρίσεισ συνελήφθησαν καὶ ἐπροσωποκρατήθησαν οἱ ἐξῆσ. Ἀχμέτ Ρουστεμχοτζάκησ Μουσταφᾶσ Σπαθᾶκησ, Χασᾶν Σαληαγαδάκησ, Χουσεῖν Σαμῆ Βιλαλαγαδάκησ, Μεχμέτ Ἀτσιπαδιανάκησ καὶ Δερβισ Πρασσανάκησ. Καὶ πάντεσ μὲν, πλὴν τοῦ τελευταίου, κατηγοροῦνται ὅτι ὑπεξήρθησαν 62,889 γροσίων ἐκ τοῦ Ἐφκαφικοῦ Ταμείου Ρεθύμνησ, καὶ πρόσ ἀπόκρυψιν τῆσ ὑπεξαιρέσεωσ ταύτησ διέπραξαν διαφόρουσ πλαστογραφίασ ἐπὶ τε τῶν βιβλίων τοῦ Ἐφκαφικοῦ Ταμείου καὶ Λογιστηρίου καὶ ἄλλων διαφόρων γραμματίων παραδόσεωσ καὶ παραλαβῆσ. Ὁ δὲ Δερβισ ἐφ. Πρασσανάκησ κατηγορεῖται α.) ὅτι κατέστησεν ἑαυτόν ὀφειλέτην βακουφικῶν χρηματίων καὶ β.) ὅτι διατελῶν ἐν γνώσει τῶν διαπραττομένων καταχρῆσεωσ, οὐ μόνον δὲν κατήγγειλε ταύτασ ἀρμοδίωσ, ἀλλὰ καὶ συνήργει εἰσ τὴν ἀπόκρυψιν αὐτῶν.

Τὴν λίαν ἐνδιαφέρουσαν ταύτην ὑπόθεσιν θέλομεν παρακολουθεῖ τακτικῶτατα, ἵνα μεταδίδωμεν τοῖσ ἡμετέροισ ἀναγνώσταισ πληροφορίασ ἀκριβεῖσ.

— Τῇ πρώτῃ τῆσ παρελθούσησ Πέμπτησ διηλήθη ἐντεῦθεν ἡ Α. Ε. ὁ Γενικός Διοικητήσ Κρήτησ ἐπανακάπτων εἰσ Χανία.

ΕΠΙΦΥΛΙΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑΧΗΝ

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ)

1.
«Ὅταν ἔμινε λόγῳ διὰ τοὺσ γάμουσ τοῦ Παύλου Ἀνδρεάδου μετὰ τῆσ ἰσοπαλῆσ Λουίζησ Δουφρνεαῖν ὄλοισ οἱ φίλοι τοῦ πατρός τῆσ νεᾶ, ἐξ ἐνοσ στόματοσ ἐκραύγασαν:
— Ὁ ἀδελφὸσ τὴν Λουίζαν εἰσ αὐτόν τὸν παραλυμένον;
— Τὴ λέγετε! παραλυμένον!
— Πᾶ, εἰσ ἓνα τρελλόν ὁ ὅποιοσ ἔχει ἐρωμένασ εἰσ ὄλασ τὰσ συνοικίασ τῆσ πόλεωσ.
— Ἐἶνε βέβαιον;
— Πῶσ; σὺ, ἀρχαίτοσ ἀνακριτῆσ, δὲν εἰσεύρεισ τοῦτο;
— Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν κόσμον εἰσ Ρ. . . ἂν ἐρωτήσησ, θὰ σοὶ εἴπει ὅτι ὁ νέοσ οὗτοσ διεύγει βίον ἄσπυτον.
— Ἄτ! Ἄτ! Ἄτ! Διὰ τί δὲν μοι εἰπέτε τίποτε περί αὐτοῦ προτῆτερά;
— Σὺ πταίεισ, φίλε μου. Διὰ τί δὲν συμβουλεύθησ κα-

Παρήτησε τοὺσ φίλουσ του ὁ κύριοσ Δουφρνεαῖν ἕνωσ τὴν κεφαλὴν καὶ μουρμουρίζων: «Διάβολε! Διάβολε!» Ἔπειτα ὑπέγειν ἀμέσωσ νὰ ἴδῃ τὴν κόρην του καὶ εὗρεν αὐτὴν ἐτοιμαζομένη νὰ γράφῃ.

Ὁ κύριοσ Δουφρνεαῖν συχνάκισ εὐρέθη εἰσ ὀσκόλουσ περιστάσεισ, ὅτε ἦτο δικαστήσ. Ἀλλ' οὐδέποτε ἄλοτε ἐστανοχώρηθη τόσον πολὺ ὅσον κατόπιν τῆσ συνδιαίεξεωσ μετὰ τῶν φίλων του. Ἦθελε νὰ διεγρηθῇ εἰσ τὴν Λουίζαν πᾶν ὅτι ἔμαθε πρό ὀλίγου διὰ τὸν Παῦλον, καὶ δὲν εἰσευρε πῶσ νὰ ἀρχίσῃ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα. Πεισιπάτησεν ὀλίγον, κατὰ μῆκοσ καὶ πλάτοσ, μὲ τὰσ χεῖρεισ ὀπίσω, ἔπειτα ἐσταμάτησε διὰ μιᾶσ ἐμπροσθεν τῆσ κόρησ του.

— Λουίζα! ἐπιθύρισε.
— Τί εἶνε, πατέρα μου;
— Εἰσ ποῖον γράφεισ, παιδί μου;
— Εἰσ τὴν φιλὴν μου Παυλίαν. Ἀναγγέλλω εἰσ αὐτὴν τοὺσ γάμουσ μου.
— Ναι, τοὺσ γάμουσ σου. . . Ἀλλὰ. . . δὲν ἔχομεν καμίαν θίαν. . .
— Πῶσ! δὲν βιαζόμεθα; Ἀλλὰ μετὰ ἓνα μῆνα θὰ ἦμαι εὐμορφα καὶ καλὰ Κυρία Ἀνδρεάδου.
— Ὅχι, προσφιλῆ μου Λουίζα, δὲ θὰ ἦσαι κυρία Ἀνδρεάδου.
— Διὰ τί; ἠρώτησε κάτωχοσ ἡ νεᾶν.
— Διότι πρό ὀλίγου ἔμαθα μερικὰ πράγματα, πᾶ ἄσπυτον

καθιστοῦν τὸν γάμον ἀδύνατον. . . θὰ δυστυχῆσῃσ ἀργότερα, κόρη μου.

— Ὁ ἀδελφὸσ τῆσ;
— Ναι. Ὁ κύριοσ Ἀνδρεάδησ δὲν εἶνε, ἀξίόσ του.
— Τὸν ἐσκορπᾶντησαν!
— Καὶ ἐγὼ αὐτὸ ἐνόμισα κατ' ἀρχὰσ, ἀλλ' ὁ κύριοσ ὄλοισ συμφῶνασ λέγει ὅτι. . . ὅτι. . . Μὲ τὴν πίστιν μου, τόσον τὸ χειρότερον! Ἀλλ' ἐπὶ τέλουσ, δὲν εἶσαι καμία μικροῦλα μαθήτρια, καὶ ἡμπορῶ νὰ σοὶ εἴπω ὅτι ἡκουσα: φαίνεται ὅτι αὐτόσ ἔχει ἐρωμέασ.
— Καὶ τί μὲ τοῦτο! θὰ τὰσ παραιτήση.
— Ὁ ἀδελφὸσ τῆσ πρό τοῦ γάμου. . . καὶ θὰ τὰσ ἐπαναλάβῃ ἕτωσ μετὰ ἓνα μῆνα. Ἀκουσέ μου, παιδί μου αὐτόσ ὁ ἀνθρωποσ δὲν εἶναι γιὰ σένα.
— Τὸν ἀγαπῶ!
— Ὁ ἀδελφὸσ τῆσ.
— Τὸν ἀγαπῶ!
— Ὁ ἀδελφὸσ τῆσ καὶ εἰσ τὸ τέλος θὰ σὲ παραιτήση.
— Τὸν ἀγαπῶ! . . . τὸν ἀγαπῶ! . . . τὸν ἀγαπῶ! . . .
— Τὸν ἀγαπῶ! . . . τὸν ἀγαπῶ! . . . λοιπόν! ὑπανδρεύου τον, τὸν κύριον Ἀνδρεάδην σου. Ἀλλ' ἂν σὲ κωμμοισαῖσ — καὶ τὸ φοβοῦμαι πολὺ — μὴ παρκαπονεθῆσ μαζὶ μου. . . Καὶ ἂν καμμιά προῖνῃ σὲ ἀσπυ μάρμασ, τὸ ἔποιοσ ἀσπυτῶσ πυροποιεῖ νὰ σοὶ ἔμεινε ἡ ἀσπυτῶσ.